

Terveiset MLL Tampereen osastolta

MLL Tampereen osaston järjestämät lasten päiväkerhot jatkavat toimintaansa. Perheillä on mahdollisuus saada toimintaan palveluseteli Tampereen kaupungilta tai Pirkkalan kunnalta. Alkuvuoden aikana tamperelaisissa medioissa on puhuttu runsaasti lasten päiväkerhotoimintaan kohdentuvista supistuksista. Keskusteluissa on velloneut myös arvailuja MLL:n kerhotoiminnasta. Koska siinä yhteydessä esillä on ollut myös hiukan vääräkin tietoa, niin on syytä hieman täsmentää, mistä toiminnassa on kyse.

Mannerheimin Lastensuojeluliitossa on paikallisyhdistyksiä, jotka tuottavat lain mukaista varhaiskasvatusta, jonka muotoja ovat:

- päiväkotitoiminta, jota järjestetään päiväkodissa;
- perhepäivähoito, jota järjestetään perhepäiväkodissa;
- avoin varhaiskasvatustoiminta, jota järjestetään toimintaan soveltuvassa paikassa.

Avoin varhaiskasvatus on vaihtoehtoinen toimintamuoto koko- tai osapäiväiselle päivähoidolle tai yksityisen hoidon tuelle. Osallistuminen avoimeen varhaiskasvatustoimintaan ei poista oikeutta myönnettyyn kotihoidontukeen (KELA). Tampereen kaupungin ja Pirkkalan kunnan kerhoissa ja leikkitoimintakeskuksissa toteutetaan avointa varhaiskasvatusta. MLL Tampereen osaston järjestämät lasten päiväkerhot ovat osa tätä avointa varhaiskasvatusta.

MLL Tampereen osastolla Laivapuiston perhetalon ja Pereenkulman perhekeskuksen

perhekahvilassa, perhekerhossa ja lasten kerhoissa työskentelevät varhaiskasvatuksen ammattilaiset, jotka vastaavat toiminnan toteutuksesta. Sekä lasten päiväkerhojen että perhekerhon ja perhekahviloiden toiminta on tavoitteellista, pedagogisesti suunniteltua toimintaa. Ammattilaisten rinnalla toimii lisäksi vapaaehtoisia kerhomummoja.

Järjestöorganisaatiomme sisällä paikallisyhdistysten ammatilliset palvelut ovat varsin vähän esillä. Tästä syystä on ymmärrettävää, että monenlaista kommentointia ja keskustelua käydään eri medioissakin, kun tietoa ei aina ole. MLL paikallisyhdistyksistä mm. Hämeenlinnan yhdistys tuottaa myös palvelusetelillä avoimen varhaiskasvatuksen kerhoja. Mannerheimin Lastensuojeluliiton muiden paikallisyhdistysten tai piirien ylläpitämät perhekahvilat ovat pääsääntöisesti vapaaehtoisvoimin toteutettua toimintaa. *Vapaaehtoiset ovatkin ainutlaatuinen ja tärkeä voimavara järjestössämme ja vapaaehtoistyö ansaitsee tulla esille.*

Myös MLL Tampereen osastolla on runsaasti vapaaehtoisia, joita ilman emme pystyisi järjestämään niin mittavaa ja monipuolista toimintaa kuin tällä hetkellä toimintamme on. On hienoa, että toimintamme puitteissa vapaaehtoiset ja ammattilaiset voivat toimia rinnakkain yhdessä. Sydämellinen kiitos jokaiselle vapaaehtoiselle erikseen ja yhdessä! **Olette tärkeitä.**

Kaija Reiman-Salminen, 050 566 9917, [kaija.reiman-salminen\(at\)mll-tre.fi](mailto:kaija.reiman-salminen(at)mll-tre.fi)

Hengailaan

MLL Tampereen osasto sai kutsun Tesoman hyvinvointikeskuksessa, Westerissä, toimivilta tahoilta, lähteä miettimään yhdessä, millaista toimintaa voitaisiin tarjota keskuksessa hengailleville nuorille.

Olimme aloittamassa yhteistyön Pelastakaa Lapset (Pela) ry:n [Arjesta voimaa – hankkeen](#) kanssa ja tämä aihe sopi siihen loistavasti.

Niinpä sovimme Westerin toimijoiden kanssa, että Pela ja MLL Tampereen osasto lähtevät kohtaamaan ja kuulemaan lapsia, jotta toimintaa voidaan sitten yhdessä kehittää nuorten kanssa ja nuorten näkökulma huomioiden.

Pelastakaa Lapset ry:n **Reetta Kalliomeri** ja MLL Tampereen osaston **Outi Ritari-Alho** ja **Essi Pakarinen** lähtivät paikan päälle tapaamaan hyvinvointikeskuksessa hengaillevia alakouluikäisiä lapsia. Tavoitteena oli lisätä ymmärrystä siitä, millaisia vapaa-ajan toiveita lapsilla on? Mikä saa lapset viettämään pitkiä aikoja hyvinvointikeskuksessa? Toivovatko lapset jotain toimintaa lisää? Kohtasimme 20 lasta.

Lapset pitävät hyvinvointikeskuksen tilasta: se on viihtyisä, hyvä hengailupaikka, jossa voi halutessaan liittyä myös toisten seuraan. Pienemmät hakeutuivat selvästi enemmän aikuisten pariin ja isommille alakoululaisille kaverit ja suht "aikuisvapaa" tila oli syy hengailuun. Lapset kertoivat avoimesti ajatuksiaan ja monet kysyivät toistuvasti, koska tulemme uudestaan. Lapset toivoivat erilaisia virikkeitä omien mielenkiinnon kohteidensa pohjalta. Monen lapsen toiveissa esiintyi ruoka, erilainen pelailu (sekä tietokone-, kännykkä- että muut seurapelit) ja eläimet.

Monet lapset toivat puheessaan esiin, että vanhempien tekeminen: paikalla olo tai poissaolo kotoa vaikuttavat siihen mihin lapsi koulusta lähtee ja koska palaa kotiin. Pienemmät alakoululaiset eivät halunneet viettää aikaa yksin kotona, kun taas isommat saattoivat haluta tulla tilaan, jossa saa riittävän vapaasti olla kavereiden seurassa tai isommassa porukassa.

Lasten kanssa keskusteluissa sivusimme myös lasten oikeuksia ja velvollisuuksia: muutamat lapset toivat esiin, että nuorkalla on säännöt. Verkostokokouksessa aikuisten kesken lähdemmekin seuraavaksi ideoimaan miten hyvät hengailusäännöt luodaan yhdessä lasten kanssa ja miten kaikki osapuolet sitoutetaan niiden noudattamiseen. Olemme prosessissa edelleen mukana, pidämme tärkeänä, että prosessi viedään loppuun lasten kanssa yhdessä toimien.

Tämä mahdollistaa osallisuuden ja yhteisöllisyyden vahvistumisen ja halun sitoutua yhteisiin pelisääntöihin, jotta Westerin voi olla niin lapsille kuin aikuisille yhteinen viihtyisä tila, jossa voi hengata. Hyvä tavoite olisi kutsua myös lasten vanhempia mukaan matalan kynnyksen toimintaan.

Sinustako koulumummo tai – vaari?

MLL Tampereen osaston välityksellä muutamissa tamperelaisissa kouluissa toimii koulumummo tai -vaari. Kouluvaari- ja mummotoiminta sopii erityisesti alkuopetukseen, eli esikouluun ja alakoulun ensimmäisille luokille. Kouluvaarit ja -mummot toimivat luokassa oppimisen tukena, satujen lukijana sekä retkillä, liikuntatunneilla ja käsityötunneilla lisäkäsiniä. Vaarilla ja mummolla on aikaa pysähtyä auttamaan. Opettajat ovat kuvanneet esimerkiksi erään kouluvaarin roolia näin: Hän on oppilaille läsnä niin tunneilla kuin välitunneillakin. Vaari kuuntelee, auttaa ja rauhoittaa läsnäolollaan luokkaa. Opettajilla oli iso toive, että kouluvaareja ja -mummoja saataisiin lisää.

Tälläkin hetkellä meillä on useita pyyntöjä kouluilta. Tarvitsemme lisää vapaaehtoisia, joten jos kiinnostuit tehtävästä tai välität tietoa tutuillesi, niin koulumummo ja vaaritoiminnan koordinoimista MLL Tampereen osastolla vastaa Marjatta Komu.

Yhteystiedot: Marjatta Komu, puhelin 03 2130 721, marjatta.komu(at)mll-tre.fi.

Ystävöiminta kaipaa lisää vapaaehtoisia

Uusia vapaaehtoisia tulee mukaan ystävöimintaan tasaiseen tahtiin, mutta kysyntä on niin suurta, että ystävää odottavien maahanmuuttajaäitien jono pysyttelee sitkeästi pitkänä. Matalan kynnyksen toiminnalle on selkeä tarve. Olemme huomanneet, että ystävöiminta on myös madaltanut maahanmuuttajien kynnystä osallistua muuhunkin toimintaan, kuten esimerkiksi perhekahviloihin. Tästäkin syystä toiminnalle on selkeä paikkansa.

Ideoimme yhdessä vapaaehtoisten kanssa mukavaa tekemistä ja yhteisiä tapaamisia ystäväpareille. Keväällä 2019 on vielä tulossa:

- la 9.3. klo 11.00 - 13.00 Suomen kieltä pelien avulla ystäväpareille: pelataan yhdessä Aliasta ja muita sanapelejä ja opiskellaan suomea hausalla tavalla
- pe 5.4. klo 15.00 - 17.00 Museovierailu ystäväpareille: Vierailu museokeskus Vapriikissa.
- la 11.5. klo 11.00. - 13.00 Luontoretki ystäväpareille (kohde ilmoitetaan myöhemmin)

Yhteystiedot: Essi Pakarinen, 050 400 8306, essi.pakarinen(at)mll-tre.fi

Tutorkoulutuksia jo 25 vuotta.

MLL Tampereen osasto on järjestössämme ollut tienraivaaja tutorkoulutusten toteuttamisessa. Käynnistimme tutorkoulutukset Tampereella 1994. Tänä vuonna juhlistamme neljännesvuosisataa yhdessä uusien tutoreiden kanssa. Vuosittain koulutamme lähes sata uutta tutoria. Kevään ensimmäiselle kurssille osallistui tutoreita sekä Hatanpään lukioista että Tampereen yliopiston Normaalikoulun lukioista, Norssista. Kurssin lopuksi, todistusten jaon yhteydessä, luovutimme kouluille kunniakirjat. Hatanpään lukion tutorvastaava Sari Marttila vastaanotti ilahtuneena kunniakirjan. Hän piti yhteistyötämme arvossa ja kehui nuoria tärkeästä vapaaehtoispanoksesta koululla.

Kakkukahvit ja makeat herkut maistuivat kaikille. Lisää juhlatunnelmia kevään tiedotteissamme.

Tutorkoulutukset yhteystiedot: Outi Ritari-Alho, 050 555 3302. outi.ritari@mll-tre.fi

Koordinaattori Essi Pakarinen sekä ystävykset Melise Mwanto ja Liina Aaltonen. Kuva otettu YLE Tampereen Radion aamulähetyksessä 11.2.

Kuvassa Outi Ritari-Alho, Sari Marttila, Kaija Reiman-Salminen

Hatanpään lukion tutoreita

Kirje lukion aloittavalle nuorelle

Tutorkursseilla nuoret kirjoittavat kirjeen lukion aloittavalle nuorelle. Tavoitteena on kirjoittamisen avulla palata niihin hetkiin, kun itse aloitti uudessa opinahjossa ja muistella, miltä silloin tuntui.

"Hei vain! Tiedän, että ensimmäinen päivä jännittää. Muutin itse uudelle paikkakunnalle täysin uuteen kouluun ja kaikki oli kovin uutta ja ihmeteltävää riitti. Aluksi olin hieman ujo enkä tunkeutunutkaan puhumaan kaikille, kuten olin etukäteen suunnitellut tekeväni. En myöskään saanut oltua se sosialisoituva, rohkea lukiolainen, joksi luulin itseni kesän aikana kasvaneen, vastoin päin, tajusin, kuinka pieni olen verrattuna muihin ja kuinka paljon kaikkea mitä en ymmärrä vielä on, mutta silti, kuten huomaat (tämän kirjeen olemassa olon perusteella), olen selvinnyt.

Kavereita sain yksinkertaisesti vain olemalla oma itseni ja uskaltautumalla hieman astumaan omien rajojeni yli. Ja hyviä kavereita sainkin. Tai nyt voisin varmaan jo kutsua ystäviksi. Ensimmäiset päivät selvisimme tunneille yhteisvoimin. Joku muisti aikataulut, toinen luokat, kolmas oikeat käytävät, joista ehtii pitkittyneen ruokailun jälkeen äkkiä juosta matematiikan tunnille.

Kurssivalintojen teko vaikutti aluksi ihan päämäärättömältä tutkimusretkeltä ilman toivon kipinääkään, kunnes tajusin, että voin kysyä apua. Opon työ on auttaa tälläisissä tilanteissa.

Myös tutoreita voi mennä nykäisemään hihasta, jolloin he auttavat ihan mielellään kun tietävät itsekin millaista heprean kuvatulkkausoppia kurssien paikkojen laitto oli ensimmäisinä kertoina.

Neuvona näin jo jonkin aikaa lukiossa käyneenä voin sanoa sen, että kysy apua. Aina. Jos mietit että pitäisikö kysyä apua, niin kysy. Sinun ei tarvitse tietää mitään. Jos joku mietityttää niin kysy. Opolta, opettajilta, omalta ryhmänohjaajalta, kuraattorilta, kavereilta, tutoreilta, miks ei vaan muiltakin lukiolaisilta! Kysy, kysy, kysy! Vain kysymällä voit saada vastauksia!

Toivon sinulle oikein loistokasta lukion aloitusta ja paljon hyviä kavereita!”

Yhteystiedot

Osoitelähde: Asiakasrekisteri, uutiskirjeen tilaajat.
Jos et halua meiltä enempää postia, [poistu](#) postituslistalta.